

Adgang til ved fri Afstemning gennem den almindelige Valgret at optrække Retningslinierne for det politiske Arbejde og for Placeringen af det politiske Ansvar.

*Venstre*, som havde *Krag* til Ordfører, fandt Forslaget ganske upaakrævet. Partiet saa paa Forfatningen af 1915 som et godt Grundlag for den politiske, den økonomiske og den sociale Udvikling; der krævedes blot, at Regeringen eventuelt vilde sætte sine Evner ind paa at forene de to Tings Viljer ad Forhandlingens Vej. Tanken med Forfatningens Bestemmelser om en længere Valgperiode, indirekte Valg og højere Valgrets alder for Landstingets Vedkommende var at sikre en jævn, velovervejet Udvikling i Samfundet, og Landstinget havde løst denne Opgave paa en fuldt ud hensigtssvarende Maade. Der var under vekslende Regeringer løst store og betydningsfulde Opgaver i Samarbejde mellem Regeringen og Tingene, og Landstinget havde — ogsaa under Venstres Styre — gjort en Indsats som selvstændig Faktor og i Overensstemmelse med sin forfatningsmæssige Ret paatrykt Lovgivningen sit Stempel i mange Henseender. Naar Forslaget om Landbrugets Gældsforhold var strandet, skyldtes det, at Regeringen her mødte med et Diktat over for Landstinget, og naar man henviste til, at Tiden ikke tillod langvarige Overvejelser, var Afrustningsproblemet Historie et Vidnesbyrd om Betydningen af at handle med fast Grund under Fødderne, besindigt og velovervejet. Der fandtes ikke i Forslaget som i andre Etkammer-Forfatninger Kauteler til Varetagelse af eventuelle Mindretals Ret; det foreslaaede Revisionsudvalg maatte betragtes som fuldstændig værdiløst som Forfatningsfaktor, og Udtalelser fra Regeringspartierne om, at der vilde blive vist Forhandlingsvilje over for Mindretallene, kunde man ikke tillægge Betydning.

Ogsaa Ordføreren for *Det konservative Folkeparti*, *Christmas Møller*, rettede en skarp Kritik mod Forslaget, som han betegnede som en Skitse og intet andet. Taleren imødegik derefter forskellige Udtalelser af Alsing Andersen, hvis Kritik af Landstingets Deltagelse i Lovgivningsarbejdet forekom ham at harmonere daarligt med Lovprisningen af Regeringens Resultater, ikke mindst paa Sociallovgivningens Omraade. Og naar man fra konservativ Side krævede Værn for Mindretallene, var det et Krav, som ogsaa blev imødekommet i Fagforeningernes Love. De Konservative ønskede et effektivt Tokammerssystem, og Forfatningsforhandlinger maatte føres paa Grundlag af Tokammerssystemet, kombineret med Fastholdelse af den lige og almindelige Valgret.

Paa *Det radikale Venstres* Vegne talte *Jørgen Jørgensen*, som saa det sikreste Værn for en rolig Udvikling i et Land ikke i en Begrænsning af Folkestyret, men i dets fulde Gen-